

आधेयधारणवस्तु । तत्पथ्यायः । अमचम् २
भाजनम् ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ३३ ॥ भाजम् ४
कोशः ५ । कोषः ६ । पात्री ७ । कोशी ८ । कोषी ९ ।
कोशिका १० । कोषिका ११ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (यथा, देवीभागवते । १ । २ । ४० ।

“सकलगुणगणानामेकपात्रं पवित्र-

मखिलभुवनमातृनाम्बवद्विचित्रम् ॥”)

योग्यम् । सुवादि । राजमन्त्री । तीरदयान्त-

रम् । इति मेदिनी ॥ पातार इति भाषा ॥

पणम् । ‘नाचासुकर्ता । इति हेमचन्द्रः ॥

आफकपरिमाणम् । इति वैद्यकपरिभाषा ॥

(यथा, चरके कल्पस्थाने १२ अध्याये ।

“—चतुः प्रथमपात्रकम् ।

पात्रं तदेव विधेयं—”)

पात्राणां विधेयं यथा,—

“हेमपात्रेण सर्वान्नि लभते चेति तान्नुने ।।

अर्थं दत्त्वा तु रौप्येण आयूराज्यसुतान् लभेत् ॥

तान्पात्रेण सौभाग्यं धर्मं नृपस्यसम्भवे ।

वार्त्तपात्राणि रम्याणि नैष्ठिकादिषु कारयेत् ॥

शैलानि क्रूरजातीनां रक्तानि सर्वकामिनाम् ।

धातूत्तमानि पात्राणि वृषारारुविट्पुत्रे ॥

त्रपुसीसकलौघानि अन्यजगदिषु कारयेत् ।

विवाहयज्ञाद्देवेषु प्रतिष्ठासु विशेषतः ॥

पात्राणां सादरः कार्यः पात्राण्येवोत्तमानि च ।

पात्रेषु पृथिवी दुग्धा सुधा पात्रेषु धार्यते ॥

देवाः सोमः क्रतुर्यज्ञः पात्राण्येवं विदुर्ब्रह्मा ।

बलिहोमक्रियादीनि विना पात्रैर्न सिध्यति ॥

तस्माद्यज्ञाद्देवेवातः पात्राणां महासुने ॥”

तत्परिमाणान्निर्दिष्टाया,—

“घटं चिंशदङ्गुलं पात्रोत्तमं परिकीर्तितम् ।

मध्यमं तन्निभागेण भागं कन्यसमीरितम् ॥

वस्त्रङ्गुलप्रमाणान् तत् पात्रं कारयेत् क्वचित् ।

नानाविचित्ररूपाणि पौण्डरीकाकृतानि च ॥

शङ्खनीलोत्पलाकारपात्राणि परिकल्पयेत् ।

रत्नादिरचितान् कुश्यान् काशीमूलसुसञ्चितान् ॥

यथाशोभं यथा लाभं तथा पात्राणि कारयेत् ।

विना पात्रेण यः कुश्यान् प्रतिष्ठापयन्नर्त्तकीं

क्रियाम् ।

विफला भवते सर्व्वा वाहनादिधनापहा ॥”

इति देवीपुराणम् ॥ * ॥

भोजनपात्राणि भोजनशब्दे द्रव्यानि ॥

पात्रः, पुं, (पात्रा इव पिवन्निव वा अटतीति ।

अट् + अच् ।) कर्पटकः । छत्रे, त्रि । इति

शब्दरत्नावली ॥

पात्रटोः, पुं, (पात्रेव रक्षन्निव पिवन्निव वा अट-

तीति । अट् + बाहुलकात् टेरन् ।) युक्त्यापार-

मन्त्री । लौहपात्रम् । कांस्यपात्रम् । रजतपा-

त्रम् । सिंहाणम् । पावकः । इति शब्दमाला

मेदिनी च ॥ रे, २८१ । पिङ्गाशः । वायसः ।

कङ्कः । इति शब्दरत्नावली ॥

पात्रपालः, पुं, (पात्रं पालयतीति । पाल +

“कर्मण्यश्नु” ३ । २ । १ । इत्यच् ।) तुला-

घटः । इति जटाधरः ॥ पातचोयार इति

भाषा ॥

पात्रसंस्कारः, पुं, (संस्क्रियते इति । सम् + कृ +

त्रच् । पात्रस्य संस्कारः शुद्धिः ।) भाजनशुद्धिः ।

पुरोटिः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ रायभाटी

इति भाषा ॥

पात्री, स्त्री, (पा + टृन् । धित्वात् डीप् ।) पात्रम् ।

इति त्रिलिङ्गसंयुक्ते अमरः । ३ । ५ । ४२ ॥

(यथा, पाद्मे स्मृत्युक्ते तद्भगविधिप्रकरणे ।

“पात्रीमादाय सौवर्णं पञ्चरत्नसमन्विताम् ।

तत्र निःक्षिप्य मकरं मत्स्यादीन् चैव सर्वशः ॥”)

पात्रीयं, स्त्री, (पात्रे साधु । पात्र + बाहुलकात्

च्छः ।) यज्ञपात्रम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पात्रीरः, पुं, (पात्रे राति पात्रीं रातीति वा ।

रा + कः ।) यज्ञद्रव्यम् । इति भूरिप्रयोगः ॥

पात्रेसमितः, त्रि, (पात्रे भोजनसमये एव

समितः सङ्गतः ।) भोजनादन्यत्र यो न

मिलितः सः । भोजनेष्वेवं ह्यच् । यथा,—

“स पात्रेसमितोऽन्यत्र भोजनान्मिलितो न यः ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पात्रविशेषः । यथा,—

“निधाय हृदये पात्रं यः परं शंसति स्वयम् ।

स पात्रेसमितोऽथ स्यात् ॥” इति शब्दमाला ॥

पात्रोपकरणं, स्त्री, (पात्रस्य पात्राणां वा उप-

करणम् उपभूषणम् ।) उपभूषणम् । यथा,—

“रौतिवर्गादिस्वजातं पात्रोपकरणादिकम् ।

दद्यादायसवर्जन्तु भूषणं न कदाचन ॥

घट्टाचामरकुम्भादिपात्रोपकरणादिकम् ।

तद्भूषणान्तरे दद्याद्यस्मात्तदुपभूषणम् ॥”

इति कालिकापुराणे ६८ अध्यायः ॥

पात्रं, स्त्री, (पततीति । पत + क्तिप् । पतं अधः-

पतन्तं जनं जायते । जे + कः । ततः स्वार्थे प्रज्ञा-

द्यञ् निच्चेत्य निरुक्तिश्च दर्शनीया ।) पापि-

चाता । यथा, भविष्यपुराणे ।

“सर्वधामेव पात्राणां परं पात्रं महेश्वरः ।

पतन्तं जायते यस्मादतीव नरकार्यवात् ॥”

महेश्वर इति प्रदर्शकं हेतोरविशेषात् ।

तथा नन्दिपुराणम् ।

“पात्राण्याध्यात्मिका सुखा विमुक्ताश्चाभिचो-

त्रिणः ।

देवताश्च तथा सुखा गोदानं ह्येतदुत्तमम् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

पात्रता, स्त्री, (पात्रस्य भावः ।) पात्रत्वम् ।

विद्यातपस्याचारयुक्ता । यथा,—

“न विद्या केवलया तपसा वापि पात्रता ।

यच्च दृष्टमिमे चोभे तद्वि पात्रं प्रचक्षते ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

पाथं, स्त्री, जलम् । इति मेदिनी । धे, ६ ॥

पाथः, पुं, (पातीति । पा + घुट् निपातनात् ।)

स्त्र्यर्थः । अग्निः । इति मेदिनी । धे, ६ ॥

पाथः, [स्] स्त्री, (पाति रचति जीवानिति ।

पा + “उदके घुट् च ।” उणां । ४ । २०४ ।

इति असुन् घुट् च । “पातेरेवोदके वाच्येऽसुन्
तस्य घुङागम इत्युत्पलदत्तः ।) जलम् । इत्य-
मरः ॥ (यथा, काशीखण्डे । २६ । ४६ ।

“खरसन्तापशमनी खनिः पीयूषपाथसाम् ॥”)

पाथिः, [स्] पुं, (पिबति नद्यादिजलमाकर्ष-

तीति । “पिबतेऽस्युक् च ।” उणां । २ । ११५ ।

इति इतिन् घुङागमश्च ।) समुद्रः । इत्यादि-

कोषः ॥ चक्षुः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादि-

वृत्तिः ॥ (पीयते इति । पा + इतिन् घुङा-

गमश्च ।) कीलावे, स्त्री । इत्यादिकोषः ॥

पाथेयं, स्त्री, (पाथ साधुरिति । “पाथतिथिवसति

स्वपतेऽने” ४ । ४ । १०४ । इति ङ् ।)

पथि व्यथितव्ययम् । इति हेमचन्द्रः ॥ पथ-

खरच इति भाषा ॥ तत्पथ्यायः । श्वलम् २ ।

इत्यमरः ॥ श्वलम् ३ । इति भरतः ॥ (यथा,

देवीभागवते । ३ । २५ । १२ ।

“लुण्ठिता तस्करैर्मार्गं वस्त्रमात्रा तथा-कृता ।

पाथेयश्च हृतं सर्वं बालपुत्रा निराश्रया ॥”)

कन्याराशिः । यथा,—

“क्रियतावृत्तिजितुमकुलीरलेयपाथेययूककौ-

पांथाः ।

तौलिक आकोकरी हरीगञ्जान्धमन्थेयम् ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

पाथोजं, स्त्री, (पाथसि जले जायते इति । जन +

ङः ।) कमलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,

नैषधे । १६ । २७ ।

“अनतिप्रिथिले पुष्पावेन प्रगल्भवलाः खलु

प्रसभमलयः पाथोजास्ये निविश्य निरिल्वराः ॥”

कमलशब्दे विवरणं सविस्तरं ज्ञेयम् ॥)

पाथोदः, पुं, (पाथो जलं ददातीति । दा + कः ।)

मेघः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पाथोधरः, पुं, (धरति धारयतीति वा । धृ + अच् ।

पाथसो धरः । पाथो धारयतीति । धारि + अच्

ह्रस्व इत्येके ।) मेघः । इति हलायुधः ॥

(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३ । २४० ।

“अन्तर्यं सततं लुटन्नि गणितास्तानेव पाथोधरे-

रात्तानांपतितान्स्तरङ्गवलयैरालिङ्ग्य यत्नसौ ॥”)

पाथोधिः, पुं, (पाथांसि धीयन्तीत्यत्र । धा + क्ति ।)

समुद्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, राज-

तरङ्गिण्याम् । ३ । ६८ ।

“वशीकृत्यैव पृथिवीं कृतुं स्या भवदनुग्रहात् ।

जेतुं द्वीपान् कथ्यताम् युक्तिः पाथोधिजङ्घने ॥”)

पाथोनिधिः, पुं, (पाथांसि जलानि निधीयन्ती-

त्यस्मिन् इति । नि + धा + क्तिः ।) समुद्रः ।

इति शब्दरत्नावली ॥

पादः, पुं, (पद + णिच् + क्तिप् ।) पादः । इति

जटाधरः ॥

पादः, पुं, (पद + करणे घञ् ।) पदाते गन्तव्ये

अनेन । पा इति भाषा । स तु गर्भस्थबालकस्य

मासद्वयेन भवति । यथा,—

“मासेन तु शिशोर्द्वाभ्यां बाह्व्याद्यङ्गवियङ्गः ॥”

इति भागवतीयवृत्तीयस्कन्धः ॥